JĒZUS DRAUDZES

DZĪVE

Nr. 93/94 (147/148)
08./09. 2011

Redzi, es esmu še, sūti mani! /Jes. 6:8b /

ATSAUKŠANĀS AICINĀJUMAM KALPOT

Esmu sastapis cilvēkus, kuri saka: es nespēju tā īsti iejusties draudzes kopībā, jūtos mazliet kā svešinieks. Kaut ko tādu dzirdot, cenšos šiem cilvēkiem uzdot jautājumu: vai jums ir vēlēšanās atklāt savus talantus un tad arī likt tos lietā? Kādēļ to jautāju? Tādēļ, ka, vienīgi no malas vērojot citu darbošanos un kalpošanu, arī mēs paliekam tikai vērotāji no malas, kurus pavada atsvešinātības sajūta. Gluži kā ģimenē – ja kāds norobežosies no līdzdarbošanās kopīgo mērķu sasniegšanā, pēc kāda laika viņš jutīsies atsvešinājies.

Arī draudzē esot, viss mainās tad, ja speram šo daudziem ne īpaši vieglo soli – uzdrīkstamies savus talantus un dāvanas piedāvāt kopīgajam darbam.

Tikai iesaistoties mēs piedzīvosim to, ka vairojas mūsu prieks un nostiprinās piederības apziņa.

Reiz Jēzus izsūtīja septiņdesmit mācekļus kalpošanā. Viņi gāja un kalpoja ar tām dāvanām un svaidījumu, ko Dievs bija devis. Atgriežoties atpakaļ, viņi stāstīja Jēzum par brīnumainajiem panākumiem kalpošanā un viņu sirdis bija prieka pilnas.

Mācekļi bija pieredzējuši šo svarīgo pavērsienu – viņi nebija vairs tādi, kuri tikai vēro no malas, ko dara Jēzus, tagad viņi paši bija kļuvuši līdzdalīgi evaņģēlija izplatīšanā. Šī piederības un noderīguma sajūta vienmēr vairo arī prieku.

Tādēļ ikvienu, kuram šķiet, ka viņš nejūtas īsti piederīgs draudzes kopībai, vēlos iedrošināt nākt un iesaistīties, liekot lietā tos talantus, kurus Dievs jums ir devis.

Aicinot draudžu locekļus uz līdzdarbošanos, apustulis Pēteris raksta šādus vārdus:

„ Kādu katrs dāvanu saņēmis, ar to kalpojiet cits citam kā labi dažāda veida Dieva žēlastības namturi.” (1.Pēt 4: 10)

Katram no mums Dievs ir devis kādas spējas, talantus. Un Viņš vēlas, lai mēs tos lietotu cilvēku dvēseļu glābšanai, kam patiesi ir mūžības vērtība.

Pajautājiet tiem, kuri ir iesaistījušies kalpošanā draudzē, vienalga, vai tie būtu mūziķi, diakonijas kalpotāji, svētdienas skolas skolotāji, pērminderi, lūdzēji vai kādā citā kalpošanā esošie, viņi visi jums apliecinās: tā īsti savu piederību draudzei, arī prieku no iespējas būt draudzes kopībā es iepazinu tikai tad, kad pats sāku līdzi darboties, kad sāku kalpot citiem.

Noslēdzot vēlos mudināt ikvienu – jautā Dievam, kuri ir tie talanti, ar kuriem Viņš tevi ir apveltījis, un liec tos drosmīgi lietā. To darot, Tu atklāsi, ka caur kalpošanu citiem Dievs vairos tavu prieku un tu sajutīsies piederīgs draudzes kopībai. Tu piedzīvosi arī to, ka Tavā sirdī pieaug mīlestība uz citiem kristiešiem, apzinoties, ka esi daļa no šīs kalpojošās kopības. Tu esi nepieciešams taviem brāļiem un māsām. Tavi brāļi un māsas ir nepieciešami Tev. Tikai tā pastāv un aug draudze.

Svētību vēlot,
draudzes mācītājs Erberts Bikše

īsziņas

•**Trešdien, 7. septembrī, plkst. 19.00** sāksies Alfa kurss – 12 nodarbību cikls par kristietības pamatjautājumiem. Pieteikšanās www.jezusdraudze.lv/nozares/alfakurss vai rakstot e-pastu alfa@jezusdraudze.lv.

•**Otrdien, 6. septembrī, plkst. 18.30** sāksies svētdienasskolas jaunais mācību gads.

•**Piektdien, 9. septembrī, plkst. 18.00** pēc vasaras pārtraukuma atsāksies draudzes vīru tikšanās. Kā arī **plkst. 19.00** – jauniešu vakari.

•**Iesvētes mācība** tiem, kas vēlas pievienoties draudzei, sāksies **septembra beigās**. Sīkāka informācija sekos dievkalpojuma ziņojumu sadaļā, pie draudzes ziņojumu dēļa, kā arī mājaslapā www.jezusdraudze.lv.

•Jēzus draudze saka sirsnīgu paldies mācītājam **Haraldam Bietem** par kalpošanas laiku mūsu draudzē, kas noslēdzās 1. septembrī. Vēlam Dieva svētību darbam Pļaviņu draudzē un Gostiņu draudzē!

•Ka arī – sirsnīgi sveicam draudzes darba druvā evaņģēlistu **Kārli Irbi**, kurš savu kalpošanu mūsu draudzē uzsāka 3. jūlijā!

Pārskats par ieņēmiem un izdevumiem 2011.gadā

JŪNIJS UN JŪLIJS

Ieņēmumi, Ls:

Kolektes	**2401**
Ziedojumi	**3480**
Draudzes ikgadējās nodevas	**695**
Mērķziedojumi *(t.sk. Alfa k., Svētdienas sk., nometnei, remontam u.c.)*	**2828**
Dzīvokļu izīrēšana un iznomātā zeme	**1220**
Ziedojumi par kristībām, laulībām	**435**
Kultūrkapitāla fonda atbalsts ērģeļu restaurācijai	**1000**
Nometnes dalības maksas	**6065**
Kopā	**18034**

Izdevumi, Ls:

Algas *(2 mācītāji, ērģelniece, kora diriģ., saimniece, lietvede, grāmatvede, 3 diakoni jas darbin., ambulances vad.)*	**3697**
Nometnes izdevumi (pirmā daļa)	**2137**
Nodokļi	**1793**
LELB Virsvaldei *(ikgadējā ziedojuma 1/12 daļa saskaņā ar Satversmi)*	**400**
Palīdzības pabalsti *(8 cilvēkiem)*	**665**
Izdevuma „Jēzus draudzes dzīve" izdošana	**325**
Remonta materiāli	**229**
Kopētāja lampas un pulvera maiņa	**155**
Elektrība	**87**
Saimniecības preces	**138**
Degviela mācītājam	**160**
Sakaru pakalpojum	**64**
Maināmie paklāji	**67**
Atkritumu izvešana	**57**
Ziedojums *(„Jaunatnei ar misiju")*	**50**
Rīgas ūdens	**33**
„Venden" ūdens	**29**
Bankas pakalpojumi	**21**
Kancelejas preces	**68**
Pasta pakalpojumi	**52**
Ziedi	**27**
Kopā	**10254**

ATBILD MĀCĪTĀJS

Kāpēc nedrīkst sarunāties Svētā Vakarēdiena laikā?

Principā jau var sarunāties. Daudzi arī to dara. Jautājums ir: vai es šādi kaut ko ļoti svarīgu nepazaudēju?

Svinot Svēto Vakarēdienu, Jēzus vēlējās atrasties ar mācekļiem visciešākajā, intīmākajā vienotībā.

Iestādot Svēto Vakarēdienu, Jēzus sacīja vārdus: „ Mana miesa.., Manas asinis..."

Citiem vārdiem – „Šis ir brīdis, kurā kā īpašu žēlastības dāvanu Es sniedzu jums Sevi".

Ik reizi, kad svinam Svēto Vakarēdienu, tas notiek atkal no jauna – Jēzus sniedz mums Sevi.

Ja Svētā Vakarēdiena laikā Jēzus nāk pie manis tik noteikti, tik tieši, sniedzot dārgu žēlastības dāvanu, es taču tajā laikā nesarunāšos, nepļāpāšu ar kādu par mazāk nozīmīgām lietām. Svētā Vakarēdiena laikā es vēlos būt kopā ar Jēzu klusumā vai arī lūgšanā sarunāties ar Viņu.

Pļāpāšana Svētā Vakarēdiena laikā liecina vien par mūsu garīgo kūtrumu, nespējot pat uz nedaudzām minūtēm norimt mīlestības vienotībā ar Jēzu.

mācītājs Erberts Bikše

Senioru jubilejas

Ir jauks, saulains rīts otrajā jūlija sestdienā. Šodien pulcējamies Jēzus

baznīcā uz draudzes senioru, kuri dzimuši aprīlī, maijā un jūnijā, sadraudzības pasākumu, ko organizē māsas no diakonijas - Līvija un Jolanta. Sadraudzības brīdi sākam ar lūgšanu un dziesmu. Mūs sveikdams, mācītājs Erberts Bikše uzrunā ar Vārdu no Pāvila 1. vēstules korintiešiem, 2. nodaļas 12.-14. p., kur runa ir par miesīgo un garīgo cilvēku: mūsu miesīgais cilvēks pamazām sadilst, kļūst nevarīgāks, bet garīgais cilvēks Svētā Gara spēkā atjaunojas un pieaug gudrībā.

Pasākumu kuplina Rīgas 3. mūzikas skolas audzēkņi ar dažādu komponistu klavieru skaņdarbu solo priekšnesumiem. Daina Upīte iepriecina ar savas dzejas lasījumiem.

Pēc pasākuma pirmās daļas dodamies uz baznīcas augštelpu, kur bagātīgi klāti galdi. Baudām dažādus gardumus. Līvija īsi iepazīstina mūs ar ANO ģenerālsekretāra (1953.-1961.) Dāga Hammeršelda biogrāfiju un viņa liecību par savu pieredzi kopā ar Dievu. Tēma tālākām liecībām: „Dievs manī, ģimenē, draudzē, tautā un pasaulē."

Katrs jubilārs tiek mīļi apsveikts ar ziediem un dāvaniņu. Seko daudz interesantu liecību un stāstījumu par Dieva vadību katra jubilāra dzīvē.

Mīļš paldies katram, kas piedalījās un kuplināja šo sadraudzības brīdi ar Dieva Vārdu, mūziku, dzeju un liecībām!

Īpaša pateicība sadraudzības organizētājām Līvijai un Jolantai!

Jubilāre Laimdota Kalna

Bērni + vecāki + skolotāji = Svētdienas skola!

Ik pa laikam „Jēzus draudzes dzīves" lasītājam ir bijusi iespēja kaut ko uzzināt par Svētdienas skolas dzīvi. Piemēram, 2009. gadā tā svinēja savu 25. pastāvēšanas gadu, savukārt 2011. gada pavasarī tajā pirmo reizi tika svinēts oficiāls izlaidums Rāmavas muižā.

Šajā reizē vēlamies jums vairāk pastāstīt (vai atgādināt) par to, kāpēc Svētdienas skolas pastāv un kādi ir tās uzdevumi un mērķi.

Jau ilgu laiku Svētdienas skola darbojas ar saukli: „Svarīgākais, ko Tu kā kristietis vari dot savam bērnam, ir Svētdienas skola." Jo tieši Svētdienas skolā bērniņiem jau no mazām dienām ir iespēja dažādos veidos iepazīt Dievu. Jo tieši Svētdienas skolā dažādu vecumu bērniem, kuri līdz šim nav pazinuši Dievu, ir iespēja piedzīvot Dievu. Svētdienas skola ir pozitīva kristietības deva katrai nedēļai, kurā bērniņiem, bērniem, pusaudžiem un jauniešiem ir iespēja būt kopā un mācīties. Mācīties par Dievu un mācīties lasīt Bībeli.

Lai Svētdienas skolas darbība neaizietu pašplūsmā, tai ir izvirzīti vairāki mērķi:

• muzikālās dzīves nostiprināšana – mūzika ir neatņemama katras Svētdienas skolas nodarbības sastāvdaļa, tāpēc aizvien priecājamies par katru, kas ir gatavs kalpot ar saviem talantiem. Šajā mācību gadā īpašas pūles tiks ieguldītas, lai nodrošinātu kvalitatīvu muzikālo skanējumu, rosinātu Svētdienas skolas bērnus un vecākus aktīvi dziedāt un nebaidīties no dziesmām ar kustībām, iedrošinātu mūziķus būt atraktīviem un uzrunāt bērnus un vecākus;

• draudzes informēšana par Svētdienas skolu – šim nolūkam tiek īstenota iecere par Svētdienas skolas sadaļas paplašināšanu Jēzus draudzes mājas lapā, kurā tiks izveidota īpaša sadaļa ar aktuālo informāciju, vienkopus apkopotas visas bildes no iepriekšējo gadu Svētdienas skolas pasākumiem, izveidots publikāciju arhīvs no „Jēzus Draudzes Dzīves" un citiem izdevumiem. Ir arīdzan iecerēts izveidot īpašu sadaļu draudzes izdevumā, kurā tiks publicēti gan uzmundrinoši rakstiņi vecākiem, gan arī uzdevumi prāta asināšanai bērniem;

• līdzdalība atsevišķos draudzes dievkalpojumos, piemēram, Mātes un ģimenes dienas dievkalpojumā;

• Svētdienas skolas mājas lapas (www.svetdienasskola.lv) papildināšana ar materiāliem – šī mājas lapa ir lielisks avots Svētdienas skolas skolotājiem, kurā tiek apkopoti dažādi teorētisku un praktisku nodarbību materiāli, kurus gadu gaitā ir izstrādājuši mūsu Svētdienas skolas skolotāji un izmantojušas arī Svētdienas skolas no citām Latvijas vietām;

• regulāra skolotāju apmācība un kristīgā izaugsme – Svētdienas skolas skolotāji aizvien tiek aicināti un labprāt piedalās dažādās apmācībās, kuras rīko gan mūsu draudze, gan arī LELB. Viņi arīdzan sniedz atbalstu cits citam, īpaši ja esošajam skolotāju pulkam pievienojas jaunpienācējs, kas arī vēlas kalpot Dievam šādā veidā.

Rūpes par Svētdienas skolas skolēnu izglītošanu katru gadu uzņemas vidēji 25 skolotāji. Šis skaitlis ir mainīgs, jo laiku pa laikam kāds skolotājs dodas brīvdienās, lai uzņemtos rūpes par savas ģimenes veidošanu, un tad atkal pievienojas skolotāju pulkam. Šajā laikā izmēģināt spēkus bērnu mācīšanā tiek dota iespēja kādam citam īpaši uzaicinātam draudzes loceklim, kurš darbojas ar bērniem pieredzējuša skolotāja uzraudzībā kā praktikants. Pēc gada praktikants pieņem lēmumu par to, vai darbošanās Svētdienas skolā ir viņa aicinājums, un, ja atbilde ir apstiprinoša, tad iziet LELB rīkotus apmācību kursus, lai iegūtu Svētdienas skolas skolotāja apliecību. Mazākajās grupiņās (vecuma ziņā), kurās ir daudz bērniņu, skolotāji aicina talkā palīgus, kas palīdz praktiskās lietās, piemēram, ja ir nepieciešams kaut ko izgriezt, salīmēt u.tml. Lielākoties palīgi ir draudzes locekļi, kas labprāt atsaucas aicinājumam palīdzēt, tomēr nejūt vēlmi kļūt par Svētdienas skolas skolotāju. Bet arī vienkārša palīdzēšana ir lielisks veids kā kalpot Dievam!

Mēs esam pateicīgi katram skolotājam, katram bērniņam, katram vecākam, kas veido brīnišķīgo Jēzus draudzes Svētdienas skolu! Un par visu vairāk mēs esam pateicīgi Dievam, kas tik ilgus gadus ir pulcējis mūs visus kopā un ļauj piedzīvot to, ka Svētdienas skolā jau mācās to vecāku bērniņi, kuri paši savulaik ir mācījušies Svētdienas skolā!

Ar svētības vēlējumiem ikvienam bērnam, vecākam un skolotājam – Svētdienas skolas vadītāja 2011./2012. mācību gadā
Vita Rudzīte

ĢIMENE AR RITMA IZJŪTU

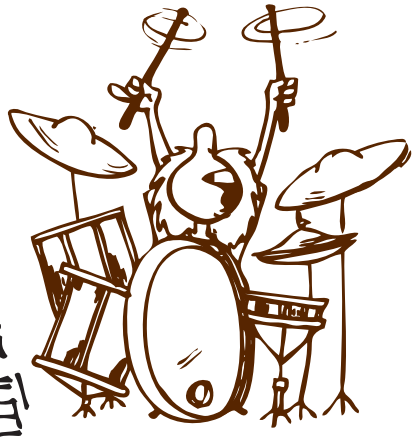

Kā piedzīvojāt draudzes vasaras nometni – kādas sajūtas, notikumi?

I: Šogad ļoti patika! Visās jomās – patika Bībeles stundas, ko vadīja Markus; bijām maza, bet ļoti omulīga grupa. Atšķirībā no citām reizēm gulējām lielā telpā kopā ar jauniešiem un svētdienas skolas bērniem. Tā bija laba iespēja sadraudzēties.

V: Pagājušogad uzņēmos mūziķu organizēšanu, un arī šogad koordinēju mūziķu mēģinājumus, veidoju sastāvus, un viss izdevās diezgan labi, – mūziķiem nebija tik liela slodze, varējām labāk sagatavoties. Mūziķi mums draudzē ir lieliski - muzicēja atvērti, un bija sajūta, ka pa īstam: nebija dziesmu atspēlēšana, bet gan slavēšana un Dieva pagodināšana no sirds.

Tu esi spēlējis arī citos kolektīvos ārpus draudzes - kā tas ir, salīdzinot?

V: Tajā grupā, kurā es iepriekš spēlēju apmēram 7 gadus, bija tā, ka katrs spēlē par sevi – kā atsevišķa personība, kā atsevišķs mūziķis, katram bija svarīgi, lai viņa spēlētais izklausās labi... Tas bija vairāk individuāli, nevis kā kolektīvs, kas iet kopā uz vienu mērķi. Tehniski gan mūzika tika izpildīta labākā līmenī, nekā bieži vien tas notiek baznīcā. Iemesls tam, manuprāt, ir tāds, ka baznīcas iekšienē valda kļūdaini iecietīga atmosfēra, un, ja kāds jautā, kā es nospēlēju vai nodziedāju, tad atbilde vienmēr ir: viss bija labi! Degsme un gaisotne ir lieliska, bet kādreiz ir jārunā arī par kļūdām, lietām, kur jāpiestrādā.

Kur tu pats esi mācījies mūziku?

V: Ļoti sen mācījos Ogres mūzikas skolā sitamo instrumentu klasē, bet man tur grūti gāja, es nepabeidzu, jo mani neinteresēja ne solfedžo, ne mūzikas literatūra, ne ksilofons. Man patika tikai bungas. Pēc tam vidusskolā es atgriezos pie mācīšanās, kad mani klasesbiedrs uzaicināja uz grupu, kuru viņš veidoja. Tā bija nu metal grupa, šis smagās mūzikas virziens bija ļoti stilīgs un populārs tajā laikā. Vēlāk pievērsāmies sarežģītākai un melodiskākai smagajai mūzikai. Otrs klikšķis bija iepriekšējā gada nometnē, kad mūziķu sastāvā, kurā es spēlēju, neviens nemuzicēja pats par sevi, bet tikai mēģinot viens otru papildināt. Pēc tam bija tā, ka citādāk vairs negribēju spēlēt. Parādījās motivācija satrenēt roku tehniku. Bet mācos joprojām. Un tā tiešām ir bauda – spēlēt visiem kopā kā vienam organismam, nevis vienkārši spēlēt. Caur to man atgriezās lielā patika muzicēt.

Vai varat minēt kādu piemēru, kad esat paklausījuši Dieva aicinājumam?

V: Tas, ka mēs apprecējāmies. Tas bija aicinājums abpusēji un reizē arī atbildēta lūgšana. Tāpat arī kādas reizes, kad mani aicina piedalīties kādā kalpošanā, koncertā, un visi apstākļi ir labvēlīgi, lai to ietu un darītu.

I: Reiz vēl pirms bērnu piedzimšanas es baznīcā dievkalpojuma beigās lūdzu, ka es gribētu iesaistīties draudzē, vairāk kalpojot, ka es gribētu, lai Dievs mani lieto. Pēc dievkalpojuma pie manis pienāca Rute Bikše un vaicāja, vai es vēlētos kļūt par Svētdienas skolas skolotāju? Tā es arī piekritu. Vispār manas lūgšanas parasti ļoti zibenīgi tiek uzklausītas. Par Valtu bija līdzīgi – tajā laikā biju saskumusi, vīlusies, biju aizbraukusi uz kādu pasākumu, mašīnā lūgusi par savu dzīvi, par otru cilvēku, kuram varu uzticēties. Kad izkāpu no mašīnas, pretī nāca paziņa, kurš teica, ka kāds cilvēks mani ļoti meklējot. Tas "kāds" bija Valts. Diezgan ātri sapratu, ka tā ir Dieva atbilde uz lūgšanu, kā arī aicinājums mainīt savu dzīvi kopā. Paklausīju ar prieku.

Vai gadījumā nav jāuzmanās, ja lūgšanas tik ātri tiek atbildētas?

V: Jāizvērtē, vai tā ir atbilde no Dieva, bet Dievs jau nekad nedod kaut ko sliktu. Tu lūdz, bet rezultāts var būt ļoti pārsteidzošs.

Kāda loma jūsu profesiju izvēlē bija jūsu vecākiem?

I: Noteikti kādu lomu spēlējuši arī vecāki - jo tas bija pašsaprotami, ka ir

Kā paiet jūsu vasara?

Valts: Pavasarī beidzās Alfa kurss draudzē, likās, ka nu tagad būs daudz vairāk brīvā laika, bet nekā, atradās daudzas citas lietas. Ļoti daudz laika paiet, darot dažādas lietas pie mājas. Tad, protams, gatavošanās draudzes vasaras nometnei, kur biju uzņēmies koordinēt mūziķu sastāvus. Nu beidzot ir atvaļinājums.

Ieva: Šī vasara ir vienkārši paskrējusi, un ir sajūta, ka nevaru to noķert. Varbūt tāpēc, ka jau rudenī bērna kopšanas atvaļinājums beigsies.

Valts un Ieva uzskata, ka viņu galvenais aicinājums šobrīd ir viņu ģimene. Viņu iepazīšanās notika pateicoties tam, ka viņu aizraušanās bija – un joprojām ir – mūzika. Draudzē Valtu noteikti esam pamanījuši mūziķu vidū – pie bungām, kuras viņš cenšas spēlēt, cik vien klusu iespējams. Valts vada mūsu draudzes Alfa kursa mūziķu kalpošanu un nupat organizēja arī draudzes vasaras nometnes muzikālo pavadījumu. Ieva tajā laikā ir kopā ar viņu meitām Līvu un Martu, kurām arī patīk piesēsties pie bungām un uzspēlēt kopā ar tēti.

Pie Ievas un Valta ciemojās Lelde un Ivars Kupči

jāmācās augstskolā.

V: Man vecāki ļāva izvēlēties, ko studēt, – varbūt vienīgi iesakot izvēlēties tādu profesiju, ar kuru var kaut cik iztiku nopelnīt. Bet studijas patiesībā pabeidzu tikai tāpēc, ka Ieva mani atbalstīja; man nelikās tas tik svarīgi, labāk patika strādāt. Arī uz autovadītāju kursiem aizgāju un tos pabeidzu, Ievas pamudināts.

Sekošana aicinājumam citreiz nozīmē arī atteikšanos no kaut kā...

V: Bungošana būtu tas, no kā man būtu ļoti grūti atteikties – tas vienkārši ir manī iekšā. Ievai gan kādreiz no kaut kā jāatsakās, kamēr man ir mēģinājumi, spēlēšanas.

I: Tagad bērnu dēļ iznāk no visa kā atteikties, lai gan es to neuztveru kā nastu. Piemēram, man kādreiz patika dejot, tagad neiznāk. Tāpat nevaru būvēt iespaidīgu karjeru vai izvēlēties darba piedāvājumus, kuru dēļ ģimenei būtu jācieš.

V: Ģimene arī ir izteikts aicinājums no Dieva – pievērst uzmanību ģimenei, uzturēt to, mīlēt kārtīgi. Bērnu un ģimenes dēļ bijis daudz kas jāmaina dzīvē. No sākuma tas bija grūti, kad ir iesējušies vairāki paradumi, no kuriem jātiek vaļā. Kādreiz arī kāda kristīga pasēdēšana vai seminārs jāizvērtē - vai tagad man tas ir pats nepieciešamākais, vai arī mani bērniem vairāk vajag. Nevar visu uz sievas pleciem uzgrūst.

Te es esmu, sūti mani - kā šos vārdus varat attiecināt uz sevi?

V: Reizēm gribas, lai tas aicinājums ir tāds, kur var vairāk izrādīties, paspīdēt, kaut ko vadīt un būt visu priekšā... Bet, ja aizmirstu ģimeni, tad izčābētu arī viss spožums. Jo ģimene ir spēka balsts.

Man ļoti patīk tāds teiciens, ko kaut kur dzirdēju, - mums savi plāni jāraksta ar zīmuli, bet Dievam jāatstāj dzēšgumija. Tas ļoti labi raksturo to, ka tu jau vari visu ko plānot, bet notiks tas tikai tad, ja Dievs to tā gribēs. Labi to apzināties un neskriet ar galvu sienā.

Vai esat līdz šim pamanījuši jūsu bērnu aicinājumu un talantus?

I: Aicinājums gan jājūt bērniem pašiem - bet, runājot par talantiem... Mēdz būt tā, ka Valts sit ritmu arī miegā - gan ar rokām, gan ar labo kāju. Reiz, kad es gaidīju Līvu, Valts naktī aizmidzis atkal uzbungoja kādu motīvu - un Līva vēderā precīzi to pašu ritmu nobungoja pretī... Līvai noteikti ir iedzimta ritma izjūta. Atnākot mājās no dārziņa, viņa jau skrien uz otro stāvu pie Valta bungām, lai uzsistu kādu ritmu.

V: Arī mazā Martiņa smuki tur kociņus un labi sit! Viņai ir ļoti pareizs bungu kociņu satvēriens...

I: Līva mācās franču dārziņā un jau tagad, 6 gadu vecumā, brīvi runā franciski. Skolotāji, kas ir īsti francūži, saka, ka viņa runā bez akcenta. Kad es viņai kaut ko pasaku franču valodā, viņa smejas un saka, ka man esot latviešu akcents, un lai es vispirms iemācoties pareizi runāt, un tad ar viņu runājot.

V: Ejot uz dārziņu, viņa man māca franču vārdus, es viņai – angļu. Tā kā jau tagad no bērniem varam daudz ko mācīties!

CV

Valts Mazurs – programmētājs, hobijs – sitamie instrumenti
Ieva Dambe - juriste, šobrīd bērna kopšanas atvaļinājumā, hobijs – dejošana, saldo ēdienu gatavošana.
Laulājušies: 2004. gadā,
Ģimenē 2 meitas: Līva – 6 gadi, Marta – 10 mēneši.
Suns: Marko, kaķis: Elīna.

Foto: no personīgā arhīva

BRĪNUMAINĀS PĀRVĒRTĪBAS

Viens no gada gaidītākajiem notikumiem ir Jēzus Draudzes vasaras nometne. Šogad tā notika no 26. līdz 31. jūlijam atpūtas kompleksā „Smuku muiža", Remtes pagastā. Draudzes nometne ir nedēļa prom no ikdienas darbiem, pilsētas steigas un trokšņa. Tā ir nedēļa kopā ar brāļiem un māsām – svētīga, prieka, piedzīvoju, pārdomu, mīļuma un brīnumainu pārvērtību piepildīta. „Brīnumainās pārvērtības" – tieši tāda bija šī gada nometnes tēma, kurā piedalījās gandrīz 400 dalībnieku. Mēs katrs atgriezāmies no tās mazliet citādāki nekā ierodoties.

Otrdiena, 26. jūlijs

26.jūlija pēcpusdienā „Smuku muižas" autostāvvieta strauji pildās ar mašīnu rindām. Ierodas autobuss, no kura „izbirst" bērni, jauniešu pulciņš, ģimenes un šajā dzīvē visvairāk pieredzējušie. Katrs tiek piereģistrēts, un dalībnieki kā skudriņas kustas pa muižas celiņiem, meklēdami savas mājvietas, nesdami līdzpaņemtās mantas, rosīdamies pa telpām, pārbīdot un

sabīdot matračus un gultas, un apgūdami apkārt esošās platības. Daži drosmīgie par spīti laika prognozei uzslej savas teltis un ir gatavi atklāšanas vakaram.

Nometne tiek atklāta lielajā kopā sanākšanas teltī ar Kristības tēmu kā savas dzīves mērķa apzināšanos un nodošanos Kristum, mācītāja uzrunu, dziesmām, kopīgu drēbju karināšanu teltī un lielu, noslēpumainu skapi, kas savu nozīmi atklās tikai nometnes noslēguma dienā. Kad paši mazākie dalībnieki nolikti gulēt, lielajā teltī turpinās kopīgas spēles un sarunas pie galdiņiem.

„Ierodoties „Smuku muižā", pārņēma sajūta, ka esmu atbraukusi uz vietu, kur varu atmest visas ikdienas rūpes un arī steigu. Jā, tieši vārds „miers" man asociējas ar nometnē pavadīto laiku un sevišķi pirmo dienu, kad apkārt ir pilns ar nepazīstamām sejām, tomēr tas ne drusciņ nebiedē, jo visi ir pārsteidzoši pretimnākoši un draudzīgi. Pirmajā dienā iepriecināja gan skaistā apkārtne, gan labā ēdināšana (jo jau no mazotnes dažādas sporta nometnes nozīmēja vismaz nedēļu ilgu vēdera burkšķēšanu), tomēr bija arī neziņa par to, kas gaidāms nākošajās piecās nometnes dienās.

Nometne atmiņā ir atstājusi daudzus ļoti spilgtus brīžus, tomēr visvairāk uzrunāja „Gaismas nakts" un vakara pasākums Remtes baznīcā, kad, esot savās pārdomās un lūgšanās, Dieva tuvums tik ļoti saviļņoja dvēseli un garu, ka pār vaigu nereti notecēja pa kādai neviltotai prieka asarai."

Zanda Šteinerte

„26.jūlija pievakare. Smuku muižas pagalmā mūs sirsnīgi sagaida nometnes „administratori", veikli sadalot pa ģimenītēm paredzētajām mājvietām. Muiža varena: ar daudzām ēkām dzīvošanai, brīnišķīgu ēnainu parku, astoņu dīķu kaskādēm, sporta laukumiem un „saiešanas telti" kalna galā. Tur arī pēc gardas maltītes pirmais kopīgais vakara pasākums par tēmu „Kristība". Daudz dziesmu. Videoekrānā pirmās intervijas – „Ko tu esi paņēmis līdz uz nometni?" Atbildes visdažādākās – no „drošības pēc līdzpaņemta palaga" līdz pārliecībai, ka arī šī nometne būs lielisks piedzīvojums. Visi vēl nedaudz satraukti, nedroši: kas tās par pārvērtībām, kuras mūs gaida? Un kas notiks ar lieko apģērba gabalu, kurš bija jāatnes līdzi, lai tagad tiktu piekārts pie garu garām auklām telts griestos? Mani baltie un melnie „krekli", skapis, kur paslēpt nevajadzīgo un lieko, būs tēmu „Brīnišķīgās pārvērtības" caurvijošie simboli, bet to mēs šajā vakarā vēl nezinām. Nometne ir sākusies!

Visspilgtākais iespaids no nometnes noteikti ir tās brīnišķīgās pārmaiņas, ko pamanīju nometnes ritējumā gan pie sevis, gan pie daudziem citiem: visu kopā pavadīto laiku uztvēru kā lielu garīgu „ģenerāltīrīšanu", kad tu no jauna apjēdz, cik daudz netīra un lieka ir tavā dvēseles „skapī", bet ir Kāds, pie kura krusta to visu var atstāt, ļaujot Viņa dzīvinošajam spēkam visu darīt tīru un jaunu. Paldies Tev, Jēzu!"

Maija Frīdberga

Trešdiena, 27.jūlijs

Nometnes otrā diena.

Rīts sākas ar slavēšanu, brokastīm un kopīgu mājvietu sakopšanu. Šīs dienas tēma – valoda. Valoda kā mūsu verbālais izpausmes veids – meli, puspatiesības, apkārtējo sāpināšana, aizskaroši joki un citas grēka izpausmes – tie visi ir mūsu valodas „melnie krekliņi", kuriem iepretim liekam baltos. Bībeles stundās sadalāmies pa vecumiem – pirmie uz sarunām dodas paši mazākie; pakāpeniski pieaugot vecumam, no lielās telts pazūd arī pārējās vecuma grupas. Katrai grupiņai ir sava

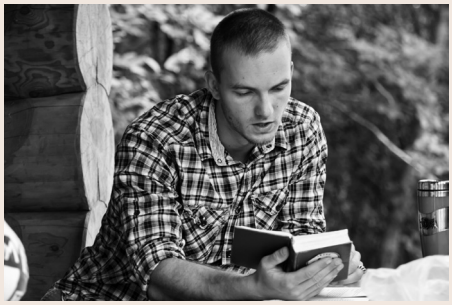

tikšanās vieta, kur netraucēti tiek diskutēts par dienas tēmu. Kad tēma izrunāta, grupiņas dodas uz aktīvo saliedēšanos – dažādām fiziskām aktivitātēm un spēlēm. Vērojot dalībnieku sejas, tajās manāms prieks un smiekli. Arī neliels lietus nav šķērslis aktivitāšu baudīšanai.

Nemanot klāt ir pusdienas, un svaigā gaisā par apetīti sūdzēties nevar. Uzreiz pēc pusdienām sākas drūzmēšanās pie interešu grupiņu sarakstiem – lai tiktu uz kāroto grupiņu, jāierodas laicīgi. Brīvajos brīžos, kamēr peldvietā kūsā enerģija, dažās mājiņās var dzirdēt pēcpusdienas saldā miega šņākuļošanu.

Dienas noslēgumā vakariņas un vakara pasākums ar slepeno viesi skapī, dziesmām, spēlēm un priekšnesumiem. Kad mazākie nometnes dalībnieki nolikti gulēt, lielākos priecē NIT – Nometnes Improvizācijas Teātris. Smiekli, sajūsmas pilni saucieni un aplausi piepilda lielo telti.

„Man ļoti patika Bībeles stundas, jo tajās risinājās interesantas diskusijas par izvirzīto dienas tēmu. Manuprāt, īpaši noderīgi bija tas, ka mūsu grupiņas vadītājs Daniēls rosināja apdomāties un ieteica dažādus veidus, kā mēs konkrēto dienas tēmu varam integrēt mūsu ikdienā. Atmiņā no otrās dienas palicis gan runātais par baltajiem meliem, gan par noklusēšanu – arvien

cenšos par to piedomāt. Arī par to, kādā veidā es izvēlos pateikt patiesību – vai ar mīlestību, vai skarbāk. Man gribētos garākas Bībeles stundas.

No visas nometnes visspilgtāk man atmiņā palikusi „Gaismas nakts" un došanās uz Remtes baznīcu. Tie bija lieliski vakari, kuros gūtās emocijas un sajūtas arvien liek sajust mīlestību un mieru. Esmu ļoti pateicīga, ka man bija iespēja izbaudīt šo brīnišķīgo nometnes nedēļu."

Krista Arcimoviča

"Ja tā padomā, tad tieši nometnes otrā diena palikusi atmiņā ar īpaši spilgtām emocijām un iespaidiem. Tā kā draudzes nometnē uz visu pilno laiku piedalījos pirmo reizi, tad katra lieta, katra aktivitāte bija kā pārsteigums. No šīs dienas Bībeles stundas jo īpaši atceros diskusiju par rupjām anekdotēm, un, protams, izrunātos piemērus. :) Bet, ja nopietni, Bībeles stundas tēma bija uzrunājoša - ja parēķina, cik katru dienu mēs katrs izrunājam vārdus un cik no tiem varbūt ir tādi, kurus nevajadzēja... Un ja vēl pieskaita arī vārdos ietvertās domas... Tā man ir pārdomu tēma joprojām. Un vēl - vakara improvizācijas teātris - tas bija lieliski! Ļoti ceru, ka šī aktieru grupa uzstāsies vēl kādu reizi! Izmantojot man doto izdevību, - paldies visiem nometnes organizatoriem un veidotājiem. Jums tas izdevās! :)"

Zane Pumpure - Prāmniece

Ceturtdiena, 28.jūlijs

Nometnes trešā diena. Šodienas tēma – attieksme. Mūsu attieksme pret notiekošo, mūsu reakcija uz situācijām – dusmas, nesavaldība un citi „melnie krekliņi". Diena kā jau ierasts pēc plāna – slavēšana, brokastis, uzkopšana, Bībeles stunda, aktīvā saliedēšanās, pusdienas

un pēcpusdienas brīvais brīdis, interešu grupiņas, vakariņas un vakara pasākums. Interešu grupiņu klāsts plašs – sākot no kaķu kopšanas pamatiem, dārgumu meklēšanas, dejošanas nodarbībām, stiepšanās vingrinājumiem, grafikas, filcēšanas, dažādu lietu pagatavošanas no otrreiz lietojamiem materiāliem, lūpu spīdumu, dekoratīvu kūciņu un šokolādes konfekšu izveides, grafikas darbiem, beidzot ar diskusijām par dzīves pārmaiņām.

Vakara pasākumā neizpalika noslēpumainais viesis skapī, ludziņa, spēles, slavēšana. Šajā vakarā īpaši spilgti izpaudās Dieva varenība un apsardzība. Stipri lija un tuvējā apkārtnē pat tika izskaloti ceļi, bet tas mums netraucēja patverties lielajā teltī un veldzēt dvēseli „Gaismas nakts" pasākumā. Slavēšana, lūgšanas, miers, asaras, nastu un lūgšanu atdošana Jēzum – tādi mēs bijām šajā vakarā. Mēs vairs neesam tie paši, kad esam redzējuši Jēzus krustu.

„No nometnes trešās dienas man visspilgtāk palicis atmiņā pasākums "Gaismas nakts". Svecīšu gaisma un skaistā dziedāšana manī radīja īpašu noskaņu, izteiktu miera sajūtu.

Bībeles stundā, runājot par dienas tēmu – attieksme, nonācām pie vairākām vērtīgām atziņām. Piemēram, ka, lielākoties, dusmām tomēr ir graujoša ietekme uz mums, un, ja reiz dusmas ir mūs pārņēmušas, pēc iespējas ātrāk jācenšas no tām atbrīvoties.

Kopumā nometne man ļoti patika. Paldies organizatoriem."

Toms Treifelds

„Nometnes trešā diena pagāja mierīgi un jauki. Visspilgtāk atmiņā palicis jaukais vakara pasākums, kur ļoti izcilā un saprotamā veidā tika izspēlēta „grēka nasta". Esmu sastapusi cilvēkus, arī kristiešus, kuri reizēm nesaprot, kāpēc viņi neizjūt patiesu brīvību sevī, jo arvien ir kāda vainas apziņa vai dusmas. Nereti izrādās, ka tā ir šī „nasta", kas kaut kādā veidā velkas līdzi, jo kaut kas līdz galam nav izsāpēts vai piedots. Paldies – tas tiešām bija izcili! Un to visu, protams, fantastiski pavadīja jaukais lietus gāziens, kas sevi pieteica ļoti spēcīgi un turpinājās līdz pat rītam... Mīļš, mīļš paldies visiem, kas piedalījās nometnītes sagatavošanā un tapšanā. Tas arvien ir izcils garīgais un miera piepildījums ilgākam laikam. Mūsu ģimenes ierosinājums – biežāk izspēlēt Bībeles tekstus ludziņās."

Liene Čodare

Piektdiena, 29. jūlijs

Piektdienas tēma - dzīvesveids. Kāda ir ideāla dzīve, kādām īpašībām mums jāpiemīt un kādas īpašības piemīt „vecajam cilvēkam"? Vakara pasākumā ludziņa mācīja, kā cilvēks spēj iemantot visu pasauli, bet pazaudēt savu dvēseli. Centāmies uzstādīt dziedāšanas skanīguma rekordu un jutām līdzi trīs drosmīgiem dalībniekiem, kuriem vajadzēja izturēt atjautīgus pārbaudījumus un sacensties par saldumiem un uzvaru. Pašā vakarā notika nakts pasākums ar latviešu dziesmām un stāstiem par Latvijas vēsturi, kas bija emocionāls un patriotisks brīdis visiem klātesošajiem.

"Piektdiena patiesi bija spilgtu iespaidu pilna. Tā kā šajā dienā paviesoties mūsu draudzes nometnē biju uzaicinājusi rakstnieci un evaņģēlisti Daci Priedi, tad agri no rīta devāmies uz Kuldīgas pusi. Tobrīd daudzi vēl gulēja, kā vēlāk noskaidrojās, slapjos guļammaisos, jo stiprā lietus dēļ ceļmalas grāvju ūdens plūda uz dīķi cauri dažu nometnes dalībnieku teltīm. Arī ceļš uz Kuldīgu un atpakaļ bija pārsteigumu pilns. Vietām tas, tāpat kā apkārtējie lauki, bija pilnīgi pazudis zem ūdens, vietām atgādināja krāčainu kalnu upi. Kad mēs, uzticot sevi Dieva vadībai, laimīgi bijām atpakaļ nometnē, izrādījās, ka ceļa posms pie Brocēniem iegruvis un satiksmei slēgts. Otrs spilgts moments šajā dienā bija tas, ka evaņģēliste Dace negaidīti nometnē satika savus draugus – mācītāja Normunda Zariņa ģimeni. Biju lieciniece tam, kā dažās minūtēs atrisinājās Normundam vajadzīgā amata tērpa problēma. Šī diena no jauna spilgti parādīja gan Dieva varenību, liekot cilvēkam saprast savu niecību, gan Dieva rūpes par katru no mums, ja vien ikdienas ieliekam sevi Viņa rokās."

Aija Zandere

Sestdiena, 30. jūlijs

Sestdiena bija, iespējams, īpašākā diena nometnē. Dienas gaitā runājām, ka esam Dieva apzīmogoti, esam citādāki kā pasaule, un Dieva Svētais Gars ir vienmēr ar mums pat tad, ja to nejūtam. Anna un Hansjorgs Baldingeri turpināja savu lekciju ciklu, šodien par vīra un sievas pienākumiem, kamēr citi varēja baudīt brīvo laiku. Vakarā ar autobusu devāmies uz tuvējo Remti, lai piedzīvotu vakaru baznīcā. Ieejot saņēmām lapiņu ar Bībeles pantu, saldumiņu un neredzamu zīmogu, kas attiecīgā apgaismojumā vakara gaitā iespīdējās kā balodis. Tikām „Svētā Gara apzīmogoti" šādā skaistā un uzskatāmā veidā, baudījām mūziku, uzvedumu un laiku lūgšanās.

„Sestdienas rīts bija gan priecīgs, gan skumīgs. Zināju, ka nometne tūlīt beigsies, tāpēc centos pēdējo dienu kopā tvert pēc

turpinājums 8.lpp.

iespējas vairāk.

Ļoti ātri pienāca vakara pasākums baznīcā. Mani pārņēma sajūta, ka mēs visi esam patiešām viena ģimene. Visi savstarpēji saistīti, viens ar otru sirsnīgās attiecībās. Viens liels veselums!

Tās sešas dienas, kuras es piedzīvoju kopā ar visiem šiem cilvēkiem, bija svētīgas, un šajā laikā es jutos patiešām piepildīta. Jutu, ka Tētis ir šeit un uz to visu ne tikai noraugās, bet arī iesaistās visā, ko mēs darām."

Alise Ceļmale

"Kristībā mēs tiekam apzīmogoti ar Svēto Garu un brīnumaini pārvērsti par Dieva bērniem, kam paredzēta daļa pie mūžīgās dzīves mantojuma. Mūsu pestīšanas zīmogs mērkts Jēzus Kristus asinīs. Nav neviena stiprāka zīmoga par šo. Tas pasargā, nodrošinot Svētā Gara klātbūtni, kad ejam cauri dzīves visdrūmākajām ielejām un atņem tiesības ļaunumam pazudināt dvēseli.

Kādi esam mēs iepretī Svētā Gara sadraudzībai, kā izturamies pret šo beznosacījuma mīlestības dāvanu?

Tas bija pārdomu un rīcības temats visai nometnes dienai. Mēs atvērām savas sirdis laipnībai, žēlsirdībai un piedošanai, lai neapbēdinātu Dieva Svēto Garu.

Norimuši pēc dienas aktivitātēm, pulcējāmies Remtes dievnamā, piepildot to līdz malām. Jēzus tuvums atvēra sirdis pateicības un slavas dziesmām. Uz ceļiem pie altāra klusībā uzticējām Jēzum savas sirds visapslēptākās ilgas.

Laimīgi, Svētā Gara piepildīti un noguruši atgriezāmies nometnes mājokļos, lai dotos pie miera Dieva rokās."

Skaidrīte Mežecka

Svētdiena, 31. jūlijs

Diena iesākās ar gatavošanos dievkalpojumam turpat Smuku Muižas lielajā teltī. Mācītājs Erberts savā uzrunā atgādināja, ka mums jābūt kokiem ar labiem augļiem, lai iemantotu dzīvību, kā arī jāvēsta par dzīvību citiem, kam tas ļoti nepieciešams, lai nepazustu pasaulīgajās lietās. Pirms pusdienām baudījām īpaši nometnei gatavotu gardumu - kūku ar nometnes nosaukumu. Pēc

pusdienām visi steidza baudīt vēl pēdējos ūdenspriekus un sakārtot guļvietas, lai dotos atpakaļ uz Rīgu.

„Īsi pirms šīs, savas pirmās, nometnes savu gribu ieliku Dieva uzticamajās rokās. Visu nometnes laiku mani pavadīja neparasts satraukums, ko izskaidroju ar veco drēbju nomaiņas procesu. Svētdien bija lielisks dievkalpojums, kura laikā atcerējos visu piedzīvoto, izjusto, centos to aptvert, bet mans prāts, loģiski, atsacījās to darīt."

Alise Elme

„Ideja par tīrākām drēbēm un skapi bija brīnišķīga. Cilvēku redzējums un valoda, kādā ideja tika nodota tālāk, bija tik pašsaprotama un lieliska! Katru nometnes dienu šī ideja tika vīta vaļā kā vēl viena kora balss, lai pamazām pasniegtu domu apkārtējiem. Mēs cenšamies drēbes ne tikai mazgāt vai turēt skapī, bet tīrās drēbes rādām tālāk un noslaukām putekļus no tām, ja nepieciešams. Paldies visiem un paldies Dievam par Svētā Gara klātbūtni visu nometnes laiku!"

Aleksandrs Jalaņeckis

Nometnes iespaidus apkopoja Kristīne Homatova un Alise Pīrāga
Foto: Edgars Jēgers

Jaunieši laivo

Nedēļas nogalē no 22. līdz 24. jūlijam 14 mūsu draudzes jaunieši devās brīnišķīgā laivu braucienā pa Gauju, kurā piedzīvojām sadraudzību arī ar 3 Mateja draudzes jauniešiem. Ceļu uz starta punktu un savu trīs dienu piedzīvojumu iesākām ar lūgšanu, jo zinām, kad tad, ka visu ieliekam Dieva rokās un atzīstam savu atkarību no Viņa, Viņš dod mums pašu labāko!

Pirmajā vakarā pie Gaujas augšteces mazliet aiz Vijciema, kas bija mūsu laivu brauciena sākumpunkts, pēc nelielas lietus gāzes un klusām lūgšanām, izbaudījām vakaru pie upes.

Austot rītam, ar nepacietību tika gaidīts brīdis, kad varēs ielaist laivas ūdenī. Un mēs pavadījām brīnišķīgu dienu uz ūdens jaukās savstarpējās sarunās. Pēdējo posmu pa ūdeni dienā paredzētajā distancē veicām kā vilcieniņā, sasienot visas laivas vienu aiz otras, kuras vadīja pieci puiši, airējot „lokomotīvi"- priekšējo laivu.

Vakaru vadījām Strenčos, un klausījāmies Līgas Dolaces sagatavoto lekciju/diskusiju par tēmu „Atkarība no Dieva", esot jaukā sadraudzībā un baudot gardas vakariņas.

Trešā piedzīvojumu diena atnāca ar lietu un drēgniem laika apstākļiem, tāpēc izlēmām ūdenī nelaisties un ātrāk braukt atpakaļ uz Rīgu, bet, kamēr kravājām mantas, laiks noskaidrojās, un mēs pavadījām jauku dienu pie Gaujas, spēlējot spēles, runājoties un vienkārši esot kopā.

Mēs paši bieži kaut ko plānojam, bet Dievs ir tas, kas paver ceļus, dažreiz arī citādākus, kā esam iedomājušies, bet, ja uzticamies, viss notiek brīnišķīgi!

Īpaši liels paldies Reinim un pārējai komandai, kuri noorganizēja šo braucienu!

Helēne Godiņa
Foto: Edgars Jēgers

TAS KUNGS IR MANS GANS

„Tas Kungs ir mans Gans" – tie ir vārdi, kas šogad māmiņu nometnē pie Usmas ezera vienoja vairāk nekā 50 kristīgas māmiņas no dažādām Latvijas draudzēm. Šo nometni jau sesto gadu rīko mūsu draudzes māmiņas, – taču šī bija vislabākā no visām. Iespējams, tas skan banāli vai liekulīgi, tomēr neviens man nevar atņemt to, kā es pati dziļi sirdī jūtos. Dievs mani atrada un mani uzrunāja. Es saņēmu tieši to, kas tajā brīdī man bija vajadzīgs.

Jau gatavojoties nometnei un lūdzot par to, mani nodarbināja jautājums par kontroli, darbu un atbildību. Ja es atdodu grožus Dievam, vai tas nozīmē, ka man visi groži jāpalaiž vaļā? Neuztraukties un necensties neko sasniegt? Lai notiek, kas notikdams? Ja pilnīgi uzticos Dieva vadībai un apsardzībai, kāda tad ir mana atbildība? Nometnē un arī pēc tam saņēmu atbildes uz šiem un citiem sirds jautājumiem. Lūdzu, jautāju un saņēmu. Tas ir neaprakstāmi. Tā ir dāvana. Prāts atbildes uz saviem jautājumiem saņem vienkārši: vārdos, skaitļos, attēlos, faktos un citos saprotamos veidos. Savukārt sirds atbildes uz saviem jautājumiem saņem tikai sirds valodā. Ar prātu un saprašanu nepietiek, sirdsmieru sniedz tikai atbildes, ko klusi sirdī iedēsta Svētais Gars. Lekcijas, Bībeles studijas, sarunas un notikumi var tikai palīdzēt un rosināt sirdi klausīties un uztvert (jo sirdij arvien vieglāk uztvert to, ko prāts nenoraida).

Ko nozīmē būt aitiņai Dieva ganāmpulkā? Paklausīt. Nepazust. Ganīties (uzņemt garīgo barību). Būt modrai, klausīties Ganā. Baudīt Gana gādību. Dzīvot mierā. Sajust drošību, ko sniedz paļāvība uz Ganu un citu avju tuvums. Sasniegt mērķi. Ja es kā aitiņa nostājos savā vietā, tad manā dzīvē arī viss nostājas savā vietā, un es to ieraugu. Mans darbs ir ieklausīties, paklausīt un sekot. Vispirms manas acis ir pievērstas Ganam, un pēc tam – mana atbildība ir pildīt savu uzdevumu, cik vien labi varu, pie tam ausis atstājot vaļā. Tad varu justies drošībā. Joprojām mācos.

Pati arī piedzīvoju, ka, uzdrošinoties paklausīt, saņemam vislielākās svētības. Gatavojoties nometnei, no Dieva saņēmu pamudinājumu vadīt lūgšanu interešu grupiņu. Manos plānos gan bija izmantot šo vienīgo iespēju gadā, lai beidzot veltītu laiku kādiem aizraujošiem rokdarbiem. Pie tam es nemaz nezināju, kas ir lūgšanu grupiņa un kā tādu vadīt. Tomēr nopūtos un teicu jā. Lai arī bija jāatvadās no ilgotajām iecerēm, sirdī nojautu un uzticējos, ka gan jau Dievam ir kas labāks padomā. Tā arī bija. Tas tiešām bija kas labāks, nekā varēju iedomāties. Atskatoties vien jāatzīst: Tas Kungs ir mans Gans.

Manuprāt, visā nometnē šogad bija vairāk miera un paļāvības. Gan pirmdienā, runājot par mums kā aitiņām Dieva ganāmpulkā, gan otrdienā, mācoties par Labo Ganu, gan trešdienā, aplūkojot un izdzīvojot ceļu uz Mūžīgajām Ganībām, kurā mēs patiešām neesam vienas. Arī noslēguma svētki bija jauki, bet varbūt ne tik krāšņi kā citus gadus, jo aptvērām, ka mums nav svarīgi veltīt tik daudz laika un radošu pūļu, lai sagatavotu labu izrādi. Labāk taču tā vietā iziet klusā pastaigā ar Dievu, palasīt Bībeli, mierīgi parunāt par to, kas svarīgs, iebrist ezerā, kamēr citas Usmas krastā novērš dusmīga gulbja uzmanību, un vakarā kopīgi noskatīties labu filmu. Šīs bija trīs dienas, kad to varam atļauties. Laiks savai dvēselei un savam Ganam.

Arī no citām nometnes dalībniecēm dzirdēju līdzīgus vārdus: „Es saņēmu tieši to, kas šajā brīdī man bija vajadzīgs." Tagad par to pat nebrīnos, jo Tas Kungs taču ir mūsu Gans.

Anda Miķelsone
Foto: Līga Čepurīte

"Tāpēc eita un darait par mācekļiem visas tautas, tās kristīdami Tēva, Dēla un Svētā Gara Vārdā, tās mācīdami turēt visu, ko Es jums esmu pavēlējis. Un redzi, Es esmu pie jums ik dienas līdz pasaules galam." (Mt 28,19-20)

Jau četrpadsmit gadus ik rudeni savu kalpošanas sezonu sāk LEAF evaņģelizācijas grupa. Tas ir pulciņš aktīvu, gados jaunu Jēzus draudzes locekļu, kam rūp svētdienasskolu darbs Latvija lauku draudzēs. LEAF darbības mērķis ir izveidot un attīstīt svētdienasskolas draudzēs, kur tādu nav. Katru gadu tiek izvēlētas 2 draudzes, kurās LEAF apņemas novadīt vienu svētdienasskolas mācību gadu, bet draudze – atrast skolotāju no draudzes locekļu vidus. Šādi pēdējos gados nodibinātas svētdienasskolas Pūrē, Tukumā, Koknesē, Meņģelē, Allažos, Daugavgrīvā, Spārē, Sēmē. Arī šogad ir izvēlētas divas jaunas vietas. Viena no tām ir īpaši nozīmīga, jo turp mūs aicinājis šīs draudzes jaunais mācītājs, kurš vēl nesen kalpoja mūsu draudzē - Haralds Biete. Pļaviņās dažus gadus nesenā vēsturē bija liela svētdienasskola, taču mainoties apstākļiem - skolotājiem pārceļoties uz Rīgu un mācītājam uz citu draudzi, pārtrūka arī svētdienasskolas darbs - tas nav noticis vairāk kā gadu. LEAF mērķis ir atjaunot svētdienasskolas darbību, nodrošinot regulāras nodarbības katru sestdienu. Līdzīgi kā iepriekšējos gados, draudzes šī gada laikā atrod svētdienas skolas skolotājus, kas varētu turpināt nodarbību vadīšanu nākamajā mācību gadā. LEAF līdzdarbojas šo jauno skolotāju apmācībā un materiālu nodrošināšanā. Šogad izvēlētās draudzes atrodas tālu viena no otras, tādēļ tiks izveidotas sešas darba grupas, kuras rūpēsies, lai ik sestdienu katrā vietā notiktu nodarbības. Plānots, ka arī šogad katru darba grupu veido divi vai trīs skolotāji, taču, lai to nodrošinātu, mums nepieciešama vismaz 12 cilvēku komanda. Uzsākot šo mācību gadu, mēs esam 10 cilvēku sastāvā, tādēļ, ja arī tu izjūti aicinājumu pievienoties LEAF evaņģelizācijas grupas komandai vai kā citādi atbalstīt svētdienasskolu attīstību Latvijā, droši sazinies ar mums:

Tālrunis: 29337117
E-pasts: info@leafgrupa.lv
Mājaslapas adrese:
http://www.leafgrupa.lv
Twitter konts: @LEAFgrupa

LEAF
EVAŅĢELIZĀCIJAS GRUPA

Jānis Prāmnieks
Foto: Edgars Jēgers

Cik brīnišķi, mans Dievs, Tu mani vadi!

Esmu viena. Tūlīt būs 80, dzīvoju Lielvārdē. Ļoti gribējās tikt sakopt vīra un vecāku kapu kopiņas, bet no autobusa līdz kapsētai jāiet 3km. Pirms 8 gadiem, kad vīrs slimoja, biju turp aizbraukusi ar autobusu, - bija grūti, ļoti piekusu. Baidījos, vai tagad to spēšu. Ko darīt?

Lūdzu Visaugstāko Debesu Tēvu, lai dod padomu un spēku, kā to izdarīt: „Tikai Tu, Kungs, zini, ko darīt, Tev viss ir iespējams, Tu esi labestīgs un bagāts žēlastībā visiem, kas Tevi lūdz. Es visu ielieku Tavās rokās, Tavs prāts lai notiek!" Un tā – vadot dienas lūgšanās – kādu dienu iebrauc draudzenes meita, garām braucot, mani apciemot. Iedomāties nevarēju! Uzreiz galvā doma: „Tā ir Tā Kunga palīdzība!" Es tūlīt lūdzu, ja viņa nesteidzas, lai izdara labu darbiņu – aizved mani uz kapiņiem sakopt vīra un vecāku atdusas vietas. Protams, viņi nesteidzās, mēs aizbraucām, viņi palīdzēja man visu sakopt, atnesa ūdeni, slaistīja rāzītes. Un tā es ar Dieva svētību varēju apciemot ģimenes kapus. Tagad varu Tevi, Kungs, teikt un slavēt, slavēt visvareno Debesu Tēvu, paldies, paldies!

Tik reāli, tik taustāmi dažu dienu laikā Tu, Kungs, uzklausīji mani lūgšanu! Esmu Tev bezgala pateicīga! Tik tiešām – neviena lūgšana zemē nekrīt, bet tiek uzklausīta agrāk vai vēlāk. Tikai vajag lūgt, ticēt un paļauties uz To kungu, jo Viņam viss ir iespējams!

Lai Tev, Kungs, gods un slava, un pateicība mūžīgi mūžos! Āmen!

Skaidrīte Dzirne

Sveicam Jēzus draudzē!

Santa Kristiāna Spolīte
Vecums: 24
Nodarbošanās: grāmatvede
Vaļasprieks: galda spēles, krustvārdu mīklas

Raivis Šteinblūms
Vecums: 31
Nodarbošanās: tirdzniecības menedžeris
Vaļasprieks: sports, aktīvā atpūta

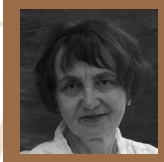

Aija Bārda
Vecums: 67
Nodarbošanās: īpašuma apsaimniekošana
Vaļasprieks: ceļošana

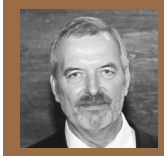

Jānis Bārda
Vecums: 65
Nodarbošanās: aviācija
Vaļasprieks: ceļošana

Zanda Šteinerte
Vecums: 18
Nodarbošanās: studente
Vaļasprieks: dziedāšana

Iluta Treija
Vecums: 46
Nodarbošanās: ierēdne
Vaļasprieks: mūzika, riteņbraukšana

Anna Pīlāce
Vecums: 23
Nodarbošanās: kultūras jomā
Vaļasprieks: mūzika, dziedāšana, ģitārspēle

Iveta Balaševa
Vecums: 24
Nodarbošanās: biznesa apkalpošanas jomā
Vaļasprieks: dažādas aktivitātes

Krista Arcimoviča
Vecums: 22
Nodarbošanās: studente
Vaļasprieks: sports, grāmatu lasīšana

Līga Ilsuma
Vecums: 17
Nodarbošanās: skolniece
Vaļasprieks: mūzika

Vineta Akmentiņa
Vecums: 27
Nodarbošanās: biroja darbiniece
Vaļasprieks: ceļošana

Edgars Kabatiņš
Vecums: 27
Nodarbošanās: pārdošanas menedžeris
Vaļasprieks: sports

Ronalds Akmentiņš
Vecums: 30
Nodarbošanās: pārdošanas vadītājs
Vaļasprieks: hokejs

Anna Ceipe
Vecums: 20
Nodarbošanās: studente
Vaļasprieks: fotografēšana

Silvija Vētra
Vecums: 61
Nodarbošanās: pensionāre, šuvēja
Vaļasprieks: nūjošana, fotografēšana, puķkopība

Katrīna Zepa
Vecums: 29
Nodarbošanās: zobārsts - ortodonts
Vaļasprieks: teniss, joga

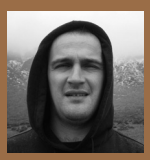

Andris Gardovskis
Vecums: 30
Nodarbošanās: ārsts - ķirurgs
Vaļasprieks: teniss, ceļošana kopā ar ģimeni

Valdis Silnieks
Vecums: 26
Nodarbošanās: būvnieks
Vaļasprieks: slēpošana, ceļošana, sports

Gundega Krūmiņa,
mājsaimniece

Aicinājums no Dieva, kam esmu atsaukusies, ir aizlūgšanas. Piemēram, par ko es dzirdu draudzē vai Kristīgajā radio, kas iekrīt sirdī. Lūgšanas pierakstu blociņā. Aizlūdzu par cilvēkiem, kurus Dievs liek sirdī.

Līvija Rupeika,
strādā Kara muzejā

Aicinājums, kam esmu atsaukusies, ir ticība. Ticībai Dievam mani atgrieza mans dēls, kas tagad jau ir mūžībā, - Aldis Drēģeris. Viņš man vairākas reizes teica, ka es biju nepareizu ceļu aizgājusi. Esmu viņam pateicīga par to, ka viņš mani atgrieza ticībai Dievam. Mani Dieva svētība ir visu laiku pavadījusi.

Ilona Jance,
māksliniece-noformētāja

Pirms vairākiem gadiem māmiņu nometnē vajadzēja interešu grupu vadītājas. Kad Edīte Lūse, māmiņu nometnes organizatore, uzzināja, ka es esmu mācījusies par ādas apstrādes meistaru, piedāvāja vadīt pulciņu. Man bija ļoti, ļoti bail, jo neesmu to darījusi apmēram 20 gadus. Bet viņa mani iedrošināja. Nometnē šis pulciņš labi sanāca, visi bija apmierināti. Es pati neko nebūtu varējusi iemācīt, bet jutu, ka tas bija Dieva aicinājums.

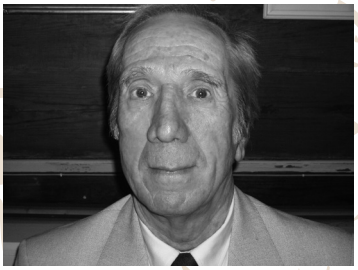

Osvalds Rus-Rudzītis,
pensionārs

Dievs mani aicina uz baznīcu, jo te es dzirdu Viņa Vārdu, kas aizskar manu sirdi ar to pārliecību, kas būs, kad pienāks tā diena, kad mēs visi sveiksim cits citu mūžīgajā dzīvībā.

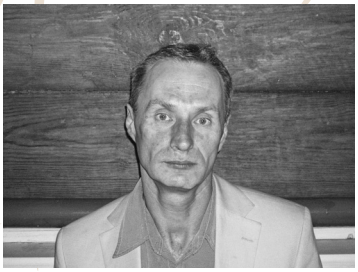

Andris Koknevičs,
sastatņu montāžnieks

Cenšos palīdzēt līdzcilvēkiem pēc iespējas, cik varu. Esmu vēl salīdzinoši jauns kristietis, un es vēl tikai cenšos to visu apgūt un mācīties. Dievs mani aicināja nākt draudzē un piedalīties draudzes dzīvē – tā bija man jauna atklāsme. Esmu laimīgs par to.

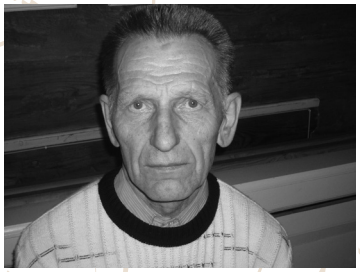

Gunārs Vilks,
pensionārs

Jēzus pavēl saviem mācekļiem: "Eita pa visu pasauli un pasludiniet evaņģēliju visai radībai." (Mk. 16:15) Mēs visi esam Viņa mācekļi. Un vēl: "Tāpat lai jūsu gaisma spīd ļaužu priekšā, ka tie ierauga jūsu labos darbus un godā jūsu Tēvu, kas ir debesīs." (Mt. 5:16) Gala secinājums - mūsu darbs var izrādīties veltīgs.

Intervēja: Ramona Vasiļjeva

Seko savai draudzei ar
www.jezusdraudze.lv, draugiem.lv
twitter.com:@jezusdraudze, facebook.com

AICINĀJUMS

„Tad nu nepiekusīsim labu darīdami, jo savā laikā mēs pļausim, ja nepagursim. Tad nu, kamēr mums ir laiks, darīsim labu visiem, bet sevišķi ticības biedriem." (Gal. 6:9-10)

Pļaujas svētkos mēs vēlreiz apzināmies, ka dzīvojam no Dieva žēlastības, ka no Viņa un caur Viņu ir visas lietas. Mēs esam tāpēc, ka esam Dieva rokās un Viņa nesti. Tāpēc arī mums ir jānes vienam otra nastas.

Šajos svētkos mēs atceramies tos savas draudzes locekļus, kuriem īpaši ir nepieciešama mūsu palīdzība.

Lūdzu, mīļie, pārskatīsim savus krājumus un padomāsim par pienesumu Pļaujas svētku altārim.

Lai Jums ir svētīgas un Dieva žēlastības bagātas visas dienas!

Diakonijas darba vadītāja Līvija

INFORMĒ BIBLIOTĒKA

Feldmanis R. **Vienīgi Kristus** : Spredīķu krājums 1991-1994. – Rīga : Profesora Roberta Feldmaņa fonds, 2011

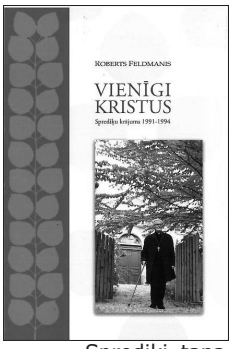

R.Feldmaņa svētrunu klausītāji Mežaparka Gustava Ādolfa draudzes dievkalpojumos stāsta, ka tos nav iespējams aizmirst. Atmiņā palikusi spēcīgi izteiktā apziņa par Dieva klātesamību dievkalpojumā, Vārdā un sakramentā. Prasmē skaidrot Dieva vārdu liela nozīmība tiek piešķirta tam, ka mācītājs (R.Feldmanis) vienmēr runāja to, kam ticēja un izteica to, ar ko pats dzīvoja. Spredīķi tapa uz vietas - dievkalpojumā un kancelē, nekad iepriekš nevarēja paredzēt to saturu. Lai gan spredīķos uzmanību saistīja izmantotie interesantie fakti, negaidīti skatījumi, minējumi, pat provokācijas, tomēr mācītāja nolūks nekad nav bijis būt interesantam klausītājam, bet "...atvērt draudzei acis, lai tā skatītu Dieva darbību." Grāmatas veidotāji norāda, ka R.Feldmaņa spredīķi tika teikti ar cēlu dievbijīgu patosu, īpašu runas intonāciju, akcentiem un pauzēm, tāpēc rosina tos noklausīties mājaslapā www.robertsfeldmanis.lv. Ieskatam, raksturojošs fragments no grāmatas:

"Viņš [Kristus] ir nācis meklēt un darīt svētu to, kas ir pazudis. Viņš ir nācis iedegt par jaunu to, kas ir apdzisis. Viņš ir nācis iedvest viņā to, ko aizdedz Svētais Gars svētā nemierā, arī svētā ilgošanā, svētā mīlestībā pēc Dieva un tanī piekritībā, ko dod cilvēks, kas nestaigā tumsībā un nepiedauzās naktī un kuram ir ceļš, ceļš, par kuru Viņš pats ir teicis: Es esmu ceļš. Es esmu gaisma, bet Es arī esmu ceļš. Es esmu mūžīgā dzīvība. Es esmu patiesība."

Sagatavoja Ingūna Stranga

SIRSNĪGI SVEICAM!

Erna Darkeviča	**82**	(05.08.)
Valdis Zaharovs	**82**	(07.08.)
Astra Piro	**80**	(06.08.)
Valija Biteniece	**80**	(13.08.)
Teofils T.Spriņģis	**80**	(28.08.)
Edīte Balcere	**75**	(15.08.)
Zaiga Gundare	**75**	(21.08.)
Ilga Pušmucāne	**70**	(06.08.)
Silvija Balodīte	**70**	(10.08.)
Osvalds Rus-Rudzītis	**70**	(20.08.)
Aigars Dronka	**50**	(24.08.)
Guna Vecvagare	**45**	(22.08.)
Aivars Lukevics	**45**	(30.08.)
Andris Taupmans	**40**	(02.08.)
Mairis Kolāts	**40**	(15.08.)
Anna Zariņa	**89**	(10.09.)
Ausma Gaida Smilts	**87**	(16.09.)
Benita Simsone	**85**	(23.09.)
Jānis Pričins	**84**	(27.09.)
Ērika Rauska	**82**	(06.09.)
Brigita D. Pakalniete	**82**	(29.09.)
Gaida Kalvišķe	**81**	(08.09.)
Skaidrīte Līvija Dzirne	**80**	(01.09.)
Olga Ligete Lemberga	**75**	(02.09.)
Brigita Bāra	**70**	(22.09.)
Ināra Greivule	**70**	(25.09.)
Ilze Usa	**65**	(29.09.)
Inita Ozoliņa	**50**	(03.09.)
Inga Zakse	**45**	(03.09.)
Anita Radziņa	**45**	(07.09.)

KRISTĪTI

Beatrise Prāmniece
Rihards Kukajs
Marta Tropa
Armands Upītis
Iveta Balaševa
Raivis Šteinblūms
Santa Kristiāna Spolīte
Valdis Silnieks
Linda Križanovska

LAULĀTI

Toms Prāmnieks un Alise Jansone
Kaspars Mičs un Ilze Pakere
Helmuts Ozoliņš un Astrīda Valdmane
Jāzeps Bikše un Elīna Poga

MŪŽĪBĀ

Ēriks Karitons (12.09.1935.-27.06.2011.)
Eduards Vaholders (28.05.1929. – 05.07.2011.)

Dievkalpojumi
svētdienās plkst. 10
ceturtdienās plkst. 18

Lūgšanu stunda
svētdienās plkst. 9.15
trešdienās plkst. 18

Mācītājs Erberts Bikše pieņem
trešdienās no plkst. 10 līdz 13
ceturtdienās no plkst. 16 līdz 17.30;
no plkst. 19.30 līdz 21

Draudzes kanceleja atvērta
otrdienās no plkst. 14 līdz 20
trešdienās no plkst. 10 līdz 15
ceturtdienās no plkst. 14 līdz 18
piekdienāsno plkst.10 līdz 15
svētdienās – pirms un pēc dievkalpojuma
tālr. 67224123

Bibliotēka atvērta
svētdienās pēc dievkalpojuma

Jauniešu vakari piektdienās plkst. 19

Jauniešu kora mēģinājumi
pirmdienās plkst. 18.30
ceturtdienās plkst. 19.30
Kora vadītājs: Aigars Āboliņš

Māmiņu grupu nodarbības
1. grupa mēneša trešajā sestdienā,
tālr. 29551294 (Edīte), 67377118 (Ilze)
2. grupa ik pēc 3 nedēļām pl. 9.30
tālr. 29877268, 67934721 (Anda)

Draudzes namā Dzirnavu ielā 118
Ārstu konsultācijas, (tālr. 67210185)
pirmdienās no plkst. 10 līdz 13
otrdienās no plkst. 10 līdz 13
ceturtdienās no plkst. 14 līdz 17.
Acu ārsts pieņem pēc pieraksta.
Pierakstīties pa tālr. 67210185, 29372676

Diakonija (tālr. 67220084)
otrdien, trešdien, ceturtdien,
piektdien no plkst. 10 līdz 16

Drēbju kamera otrdienās,
ceturtdienās no plkst. 10 līdz 14,
ceturtdienās – informācija par iespēju saņemt pārtikas produktus.

Veco ļaužu aprūpe (tālr. 67220084) katru piektdienu pansionātā ir svētbrīdis, katra mēneša ceturtajā piektdienā – dievkalpojums.

Bērnu kristīgi izglītojošais centrs "JĒRIŅŠ" (tālr. 67222698)

Konts, kurā var ziedot un samaksāt draudzes nodevu:
DNB NORD LV 94 RIKO 000 2013007985
Reģ. nr. 90000084191

Baznīcas adrese:
Elijas iela 18, Rīga LV-1050
Tālr., fakss 67224123
e-pasts: info@jezusdraudze.lv

© *Jēzus Draudzes Dzīve* ir LELB Jēzus draudzes izdevums

Tiráža 1000 eks., Izdevums iespiests SIA Dardedze holografija

Redaktore: Līga Amata
Izdevuma sagatavošanā piedalījās: Erberts Bikše, Vita Rudzīte, Kristīne Homatova, Alise Pīrāga, Lelde un Ivars Kupči, Helēne Godiņa, Anda Miķelsone, Jānis Prāmnieks, Laimdota Kalna, Ramona Vasiljeva, Jolanta Cukure, Ingūna Stranga
Dizains, maketēšana: Evija Godiņa